

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 122

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 noiembrie 1990

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
L E G I			
27. — Lege pentru modificarea Decretului-lege nr. 43/1990 privind unele măsuri pentru stimularea țărânimii și activității economice a unităților agricole cooperatiste și de stat	1	28. — Lege pentru modificarea Decretului nr. 251/1978 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților	2
		29. — Legea contenciosului administrativ	2-4

L E G I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea Decretului-lege nr. 43/1990 privind unele măsuri pentru stimularea țărânimii și activității economice a unităților agricole cooperatiste și de stat

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Decretul-lege nr. 43/1990 privind unele măsuri pentru stimularea țărânimii și activității economice a unităților agricole cooperatiste și de stat, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 17 din 30 ianuarie 1990, se modifică după cum urmează :

După articolul 18 se introduce articolul 18¹, cu următorul cuprins :

„Art. 18¹. — Pentru pagubele produse anterior datei de 1 ianuarie 1990, la bunurile asigurate prin efectul legii și facultativ, aparținând unităților agricole cooperatiste ale căror dosare sînt ținute în evidență, potrivit legii, pentru care primele de asigurare neachitate și penalitățile aferente acestora nu se mai urmăresc la plată, Administrația Asigurărilor de Stat nu mai datorează despăgubiri.

În sumele neachitate de unitățile agricole cooperatiste, care nu se mai urmăresc la plată de către Administrația Asigurărilor de Stat, se includ și sumele ce rezultă din regularizarea unor despăgubiri.

Primele de asigurare încasate pentru anul 1990 la bunurile asigurate prin efectul legii aparținând unităților agricole cooperatiste se restituie acestora în cazurile în care nu li se cuvin despăgubiri pentru pagube produse în cursul anului 1990.“

Art. II. — Pe data de 1 ianuarie 1991 se abrogă prevederile din Decretul nr. 471/1971 cu privire la asigurările de stat, republicat, referitoare la asigurarea, prin efectul legii, a bunurilor aparținând unităților agricole cooperatiste.

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 29 octombrie 1990.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARTIAN DAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 octombrie 1990.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, promulgăm Legea pentru modificarea Decretului-lege nr. 43/1990 privind unele măsuri pentru stimularea țărânimii și activității economice a unităților agricole cooperatiste și de stat și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 7 noiembrie 1990.
Nr. 27.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea Decretului nr. 251/1978 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Articolul 3 litera a) din Decretul nr. 251/1978 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților se modifică și va avea următorul cuprins :

„a) o cotă percepută lunar asupra sumelor încasate din onorarii, care va fi stabilită prin decizia Consiliului Uniunii avocaților din România, în raport cu nevoile financiare ale Casei de asigurări a avocaților, dar nu mai mică de 10% ;“

Art. II. — Cuvintele „colectiv de asistență juridică“ din cuprinsul Decretului nr. 251/1978 se înlocuiesc cu cuvintele „birou de avocați“.

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 29 octombrie 1990.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARTIAN DAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 30 octombrie 1990.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, promulgăm Legea pentru modificarea Decretului nr. 251/1978 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 noiembrie 1990.

Nr. 28.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E A

contenciosului administrativ

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Orice persoană fizică sau juridică, dacă se consideră vătămată în drepturile sale, recunoscute de lege, printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a-i rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege, se poate adresa instanței judecătorești competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Se consideră refuz nejustificat de rezolvare a cererii referitoare la un drept recunoscut de lege și faptul de a nu se răspunde petiționarului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii respective, dacă prin lege nu se prevede un alt termen.

Art. 2. — Nu pot fi atacate în justiție :

a) actele care privesc raporturile dintre parlament sau Președintele României și guvern ; actele administrative de autoritate și actele de gestiune ale organelor de conducere din cadrul parlamentului ; actele administrative referitoare la siguranța internă și externă a statului, precum și cele referitoare la interpretarea și executarea actelor internaționale, la care România este parte ; măsurile urgente luate de organele puterii executive pentru evitarea sau înlăturarea efectelor unor evenimente prezentînd pericol public, cum sînt actele emise ca urmare a stării de necesitate sau pentru combaterea calamităților naturale, incendiilor de păduri ;

epidemiilor, epizootiilor și altor evenimente de aceeași gravitate :

b) actele de comandament cu caracter militar ;

c) actele administrative pentru desființarea sau modificarea cărora se prevede, prin lege specială, o altă procedură judiciară ;

d) actele de gestiune săvârșite de stat în calitate de persoană juridică și pentru administrarea patrimoniului său ;

e) actele administrative adoptate în exercitarea atribuțiilor de control ierarhic.

Art. 3. — Cererile privitoare la stabilirea și scăderea impozitelor și a taxelor, precum și a amenzilor prevăzute în legile de impozite și taxe, se rezolvă de către organele prevăzute de legea specială și în condițiile stabilite de aceasta.

Art. 4. — Actele administrative jurisdicționale — cu excepția celor prevăzute la art. 3 și a celor din domeniul contravențiilor — pot fi atacate cu recurs, după epuizarea căilor administrativ-jurisdicționale, în termen de 15 zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție.

Hotărârea curții este definitivă.

Art. 5. — Înainte de a cere tribunalului anularea actului sau obligarea la eliberarea lui, cel care se consideră vătămat se va adresa pentru apărarea dreptului său, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ sau la expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. 2, autorității emittente, care este obligată să rezolve reclamația în termen de 30 de zile de la aceasta.

În cazul în care cel care se consideră vătămat nu este mulțumit de soluția dată reclamației sale, el poate sesiza tribunalul în termen de 30 de zile de la comunicarea soluției.

Dacă cel care se consideră vătămat în dreptul său s-a adresat cu reclamație și autorității administrative ierarhic superioare celei care a emis actul, termenul de 30 de zile, prevăzut în alineatul precedent, se calculează de la comunicarea de către acea autoritate a soluției date reclamației.

Sesizarea tribunalului se va putea face și în cazul în care autoritatea administrativă emittentă sau autoritatea ierarhic superioară nu rezolvă reclamația în termenul prevăzut la alin. 1.

În toate cazurile, introducerea cererii la tribunal nu se va putea face mai târziu de un an de la data comunicării actului administrativ a cărui anulare se cere.

Art. 6. — Judecarea acțiunilor formulate în baza art. 1 din prezenta lege este de competența tribunalului județean sau al municipiului București în a cărui rază teritorială își are domiciliul reclamantul.

Tribunalul judecă, de urgență, acțiunile în ședință publică în complet format din doi judecători.

Sentințele vor fi redactate în cel mult cinci zile de la pronunțare.

Art. 7. — Acțiunile introduse în temeiul prezentei legi sînt supuse taxelor de timbru prevăzute de lege pentru acțiunile cu caracter nepatrimonial sau patrimonial de drept comun, fără a putea depăși suma de 1.000 lei.

Art. 8. — Reclamantul va depune, o dată cu acțiunea, actul administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorității administrative prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale privind un drept recunoscut de lege. În situația în care reclamantul nu a primit nici un răspuns în legătură cu cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată pentru conformitate cu originalul.

Art. 9. — În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea unei pagube iminente, reclamantul poate cere tribunalului să dispună suspendarea executării actului administrativ pînă la soluționarea acțiunii.

Tribunalul va soluționa cererea de suspendare, de urgență, chiar și fără citarea părților, hotărîrea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept.

Art. 10. — La primirea acțiunii, tribunalul va dispune citarea părților și va putea cere autorității al cărei act este atacat să-i comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

În același mod se va proceda și în cazul refuzului nejustificat de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege.

Dacă autoritatea administrativă nu trimite, în termenul stabilit de tribunal, lucrările cerute, conducătorul acesteia va fi obligat să plătească statului, cu titlu de amendă, 500 lei pentru fiecare zi de întîrziere nejustificată.

Art. 11. — Instanța, soluționînd acțiunea, poate, după caz, să anuleze, în total sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea administrativă să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris. Instanța este competentă să se pronunțe și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.

În cazul admiterii cererii, instanța va hotărî și asupra daunelor materiale și morale cerute.

Art. 12. — În cazul în care cel vătămat a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în același timp și despăgubiri, întinderea pagubei nefiindu-i cunoscută la data judecării acțiunii de anulare, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubiri curge de la data la care a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască întinderea pagubei.

Art. 13. — Acțiunile în justiție, prevăzute în prezenta lege, vor putea fi formulate și personal împotriva funcționarului autorității pîrte, care a elaborat actul sau care se face vinovat de refuzul rezolvării cererii, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat sau pentru întîrziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă va putea fi obligată la plata daunelor, solidar cu autoritatea administrativă.

Persoana acționată astfel în justiție poate chema în garanție pe superiorul său ierarhic de la care a primit ordin scris să semneze actul, a cărui legalitate — totală sau parțială — este supusă judecării.

Art. 14. — Sentința tribunalului județean sau al municipiului București, prin care s-a soluționat acțiunea prevăzută în prezenta lege, poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile de la comunicare.

Recursul este suspensiv de executare.

Art. 15. — Curtea Supremă de Justiție va judeca recursul de urgență.

În cazul admiterii recursului, Curtea Supremă de Justiție, casînd sentința, va rejudeca litigiul în fond.

Art. 16. — Dacă, în urma admiterii acțiunii, autoritatea administrativă este obligată să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, executarea hotărîrii definitive se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămîinerii definitive a hotărîrii.

În cazul în care termenul nu este respectat se va aplica conducătorului autorității administrative sancțiunea prevăzută la art. 10 alin. 3, iar reclamantului i se vor putea acorda daune pentru întârziere. Tribunalul hotărăște în camera de consiliu, de urgență, la cererea reclamantului, cu citarea părților, fără plata vreunei taxe de timbru, hotărârea fiind definitivă și executorie.

Conducătorul autorității administrative se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun.

Art. 17. — Pentru soluționarea litigiilor prevăzute de prezenta lege se înființează la Curtea Supremă de Justiție, la tribunalele județene și al municipiului București secții de contencios administrativ.

La secțiile de contencios administrativ pot fi încadrați și absolvenții ai facultăților de drept, secția drept administrativ. Vechimea acestora în munci adminis-

trative este considerată vechime în specialitate pentru ocuparea funcției de judecător.

Art. 18. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă.

Art. 19. — Prezenta lege nu se aplică actelor administrative emise anterior intrării sale în vigoare, dar se aplică cererilor introduse anterior acestei date, termenul de 30 de zile — prevăzut la art. 1 alin. 2 — reîncepând să curgă de la intrarea ei în vigoare.

Art. 20. — Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței.

Art. 21. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial.

Pe aceeași dată se abrogă Legea nr. 1/1967 cu privire la judecarea de către tribunale a cererilor celor vătămați în drepturile lor prin acte administrative ilegale, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 31 octombrie 1990.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 5 noiembrie 1990.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MĂRTIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, promulgăm Legea contenciosului administrativ și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 7 noiembrie 1990.

Nr. 29.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București — Biroul de publicitate și difuzare pentru Monitorul Oficial, București, str. Elanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.92.
Tiparul : Combinatul poligrafic București — Atelierul „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, telefon 69.55.58.

Prețul 1,50 lei

40.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122/1990, conține 4 pagini!